

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 43. Aticulus de Episcoporum Residentia in alia Congragatione discussus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI.
A. C. 1546.

jori cum luce, minorique temporis impendio: alii interim, quibus negotium erat datum, quæ fuerant observata ad mansionem spectantia, simul colligere possunt. Præter hæc doleo ex animo, ubi tam ardua negotia amplio rem Patrum frequentiam flagitarent, non modo eos desiderari, quorum contumacia incusabatur, sed esse Patres, qui quotidie Tridento discedunt. Et quamquam ii abirent, Sessionis die postea reversuri, minimi tamen aestimo ipsorum interventum in ea cæremonia, in qua nonnisi vocolam: placet, proferrent. Quin mirum mihi videtur, quo pacto nonnulli sententiam suam dicerent de iis, quæ prius accurate non perpenderant: Proinde mandandum est, ne quis inde absque facultate recedat, quam ad decem seu quindecim dies concedere Legatis liceat, ad longius vero tempus, nonnisi Synodus concedat. Ad ea respondit Cervinus: Legati ne brevissimum quidem abeundi tempus ulli indulserunt, cum id Veronensis Antistitis Adjutori negassent, octo dierum absentiam postulanti, quo solemni Corporis Christi supplicationi in sua Ecclesia propinqua interesset: ast Episcopi hanc veniam sibi ipsis arrogant.

§. XLIII.

*Articulus de Episcoporum Residentia
in alia Congregatione discussus.*

In sequenti Congregatione pro morum
Refor-

Sæc. XVI.

A.C. 1546.

Pallav. l. c.

t. 2. n. 2.

Reformatione proponebatur articulus de Residentia Episcoporum, ubi Cardinalis Montanus, qui tum intererat, hanc in rem ita perorabat: *A multis annis omnes de Præsulum & Pastorum absentia graviter queruntur, assiduitatem in residendo flagitantes, omnium malorum Ecclesie causam, Præsulum & Curionum a functionibus suis absentiae adscribendam: Ecclesia enim navi non absimilis est, quæ absente nauclero, cujus est eam gubernare, facile submergitur. Hæreses, ignorantia, luxusque in populo, morum item corruptela, & vitia in clero ideo regnant, quoniam per Pastoris a grege absentiam, nemo est de illo insituendo, aut hoc corrigendo sollicitus; cum Pastores in ministerio assidui non sint, fit, ut Ministri ignari & indigni ad id numeris assumantur, atque itidem evenit, ut ad Episcopi dignitatem homines ad quidvis aliud, quam ad eam Provinciam capeffendam aptiores, promoveantur.*

Inde vero malum continuata serie propagatur, ac perpetua abusuum scaturigo fovetur: Montanus cum hac super re gravibus admodum verbis declamasset, ita concludit: *Residentia igitur, & sedulitas Præsulum imprimis stabilienda, quæ ad omnes Ecclesie morbos persanandos remedium est efficacissimi usus, a Conciliis & Pontificibus etiam olim adhibitum: sed iis sæculis in eo genere non multum peccabatur,*

batur, aut alia de caussa non ita validis Sæcul. XVI.
 arctisque ligaminibus applicitum remedium A. C. 1546.
 fuit, ac firmatum, quam hæc tempora re-
 quirunt; quibus malum, quod nunc ad cul-
 men pervenit, severioribus monitis, suppliciis
 gravioribus magisque formidolosis, ac ra-
 tionibus ad exequendum facilioribus, vindi-
 candum est.

Hæc sententia illis Episcopis, qui
 præ ceteris primi sententiam edicebant,
 probabatur: Verum Jacobus Cortesius
 patria Florentinus, atque Veronensis
 Episcopus dilaudata reliquorum opinio-
 ne hæc subjunxit: *Mihi quidem persua-
 sum est, quod Præsulum ac Curionum præ-
 sentia fuerit caussa priscis illis Ecclesiæ tem-
 poribus sinceræ apud populum Religionis,
 & disciplinæ apud clerum retinendæ: at
 possem liquido demonstrare, ipsorum absen-
 tiam proxime actis sæculis caussam non ex-
 titisse fidei & disciplinæ subversæ, imo con-
 suetudinem illam non residendi ideo introdu-
 ctam, quia prorsus inutile erat in puritate
 doctrinæ apud populum conservanda, cum
 fratribus & quæstoribus prædicandi aucto-
 ritas ipsis invitis, esset concessa. Pervulga-
 tum est, novitates in Germania natas con-
 cionibus fratrum Joannis Tezelii & Mar-
 tini Lutheri; apud Helvetios concionibus
 F. Samsonis Mediolanensis, neque aliud
 operæ navatæ pretium reportaturus erit E-
 piscopus in officio sedulus, & assiduus con-
 tra*

Sæcul. XVI. A.C. 1546. tra eos, qui muniuntur privilegiis, præter causæ suæ jacturam post conflictum: nec fieri potest, ut Episcopus ad vitam honeste degendam clerum adducat, cum præter generalem Regularium omnium immunitatem, singula Capitula suas habeant exemptiones, paucique reperiantur Sacerdotes privati ab hac armatura immuniti. Jam non est penes Episcopum, providere, ut homines idonei ad ministerium assumantur, propter licentias de promovendo, & facultates Episcopis titularibus concessas, per quos fit, ut Ordinariis vix relictum sit ministerium. Immo, in summa, vere dici potest, Episcopos ideo non in suis Diœcesibus mansisse, eoquod nihil reliqui fuisset, quod agerent: aut potius ut majora incommoda devitarent, quæ ex competitione & contentione cum privilegiatis possent provenire, itaque mihi præprimis necessaria videtur assidui ministerii restitutio: sed de auctoritate Episcopali in integrum restituenda cura etiam habenda. Hæc Veronenfis Episcopi sententia ceteris probabatur, unde Legati ut ea res maturius discuteretur, consensere, simulque Patrum nonnullis negotium dederant, ut decretum postea examinandum desuper conficerent.